

Bosa pojdiva, dekle, obsorej

Karel Destovnik-Kajuh

Bosa pojdiva, dekle, obsorej,
bosa pojdiva prek zemlje trpeče,
sredi razsanjanih češnjevih vej
sežem ti nežno v dlani koprneče.

Beli so, beli so češnje cvetovi,
temni, pretemni so talci grobovi.
Kakor ponosni galebi nad vodo,
Taki so pali za našo svobodo.

Bosa pojdiva, dekle, obsorej
Bosa pojdiva med bele cvetove,
V krilo nalomiva češnjevih vej,
Da jih poneseš na talcev grobove.

□ pesem je uvrščena v cikel osmih ljubezenskih pesmi, ki jih je pesnik pisal kot ilegalec leta 1943 v Ljubljani

□ vrsta pesmi: osebno-izpovedna: ljubezenska

□ obdobje: NOB

□ čas: pomlad

□ kraj: ni razviden

□ oblika pesmi: tradicionalna

□ kitice: tri štirivrstičnice

□ jezikovna-slogovna sredstva: **nagovor** (Bosa pojdiva, dekle, obsorej), **kontrast** (beli, temni), **stopnjevanje** (temni, pretemni), **primera** (kakor ponosni galebi nad vodo), **anafora** (Bosa pojdiva, bosa pojdiva), **geminacija** (beli so, beli so), **paralelizem** (bosa pojdiva prek zemlje trpeče, bosa pojdiva med bele cvetove).

Interpretacija:

Branja3, str. 375
